

оубіе и да те оставиме жива, ама свѣрове ще да те издадѣтъ, говори она: горко и това и това: ама имамъ каремъ малѣ оутѣха да ме издадѣтъ свѣрове, а не человекѣцы. и вше ще да вшдете не виновати (безз какахѣтъ) ѿ моѣ та крѣвь. и ви заклинамъ оу име то пресвѣтѣла богородицы, що ѣ родила истиннаго Бога, и сдѣла всѣхъ, недѣйте ме оубива, а ако и скаете мой те рѣки да ги носите за оубрѣненіе, а вше ми ѿсѣчете рѣцѣте, и ги носете. И тѣри си рѣцѣ те на едно древо, и ги ѿсѣкоха, та ги занесоха на царица та: и дала имъ много дарове. и жалостна Маріа ѿстанала полумертва, и немала комѣ да се надѣе, ни то щѣлители и мала: но имала токму името на пресвѣтѣла дѣвы на оумъ, това имала, и оустѣ та не можела да си ѿвори ѿ голѣми жалехъ и болести и не была совсѣмъ ѿставлена, но съ манокеніе божіе нашла помощь. Иѣкое момче ѿ довра рѣда, поминало ѿ тамъ заради лѣвъ, и Богъ го набѣлѣлъ, дошелъ, клѣхъ на това мѣсто, гдѣто ѣ была Маріа, и чѣлъ стенаніе, и така потрачѣлъ на гласъ Стенаніѣа, и нашѣлъ та дѣвѣйка, и се чѣдѣли сѣнца що са ѣ сотворило. така и пытало ѣ момчето, що ѣ тамъ работа на тебе; а она не мѣ ѿговорила нищо, но тѣкли и слѣзи и хъ очѣте, и молилаимсе да и помѣгнатъ нѣщо. И момче то рекло на слѣги те: сегѣ не ѣ време да ѣ испитѣваме. насъ ни ѣ донѣлъ тѣка Богъ заради нѣа, земѣте ѣ прочее да ѣ занесеме дома, и ѣ занѣли: и излѣкѣвали и рѣны те, и сѣчки те се чѣдѣли на нѣйна та хѣвость, и каквѣ рѣхѣмнѣ ходѣла. И много пѣти ѣ пытали чѣа ѣ дѣерка, и защо и са ѿсѣкли рѣцѣ те, а она не ѿговѣра нищо, ами молчи катѣ нѣма. Момче то же ѣ возлѣвило, и дѣмало на тѣтко е: да мѣ ѣ земе за жена; а тѣтко мѣ рѣкалъ: ча-